

KADI BURHANEDDİN
MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU
LİSESİ OKUL DERGİSİ

*KAYSERİ KADI BURHANEDDİN VOCATIONAL AND
TECHNICAL ANATOLIA HIGH SCHOOL
SCHOOL MAGAZINE*

YIL: 7

SAYI: 8

YEAR: 7

NUMBER: 8

Kadı Burhaneddin Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi - KAYSERİ

KADI BURHANEDDİN MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ

OKUL DERGİSİ

Yıl: 7 Sayı: 8

2016-2017 Öğretim Yılı

SAHİBİ

Kadı Burhaneddin Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Adına

Mehmet Faruk ER

(Okul Müdürü)

EDİTÖR

Vedat Ali TOK

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

YAYIN KURULU

Kemal Özcan

Mahmut Yağmur

Güngör Albala

Hatice Üntez

Merve Sade

HABERLEŞME ADRESİ

Mehmet Faruk ER

mehmetfaruker@hotmail.com

Vedat Ali TOK

vedatalitok@gmail.com

Dergide yer alan yazıların sorumluluğu yazarına aittir. MEB'in görüşlerini yansıtmaz. Dergimize gelen yazılar yayımlansın, yayınlanmasın iade edilmez.

Allah Bu Millete Bir Daha İstiklal Marşı Yazdırmasın Mehmet Faruk ER (Okul Müdürü)

Güzel ülkemiz Türkiye'miz, ne badireler atlattı. Ne sıkıntılar çekti. Çekmeye de devam ediyor. Tarihin karanlık sayfalarına şöyle bir göz atarsak neler görürüz neler. Şu aziz milletimizin çektiği cefalar saymakla bitmez. Cennet vatanımız Anadolu'muz bugün bizim elimizde elhamdülillah. Ama gelin görün ki bu vatanı nasıl aldık, nasıl elde tutmaya çalışıyoruz. Bunun için kaç şehit verdik, vermeye devam ediyoruz. Kaç gazimizin, dinlerken gözyaşlarımızı tutamayacağımız acıklı hikâyeleri var.

Necip Milletimizi tarih boyu rahat bırakmadılar. Düşmanlarımız hiçbir zaman eksik olmadı. Atalarımız şu manidar sözü söylediler ki dikkatli olalım diye. "Sü (asker) uyur, düşman uyumaz." Düşmanlarımız eksik olmasa da dostlarımız da var. Selçuklu ve Osmanlı devleti pek çok İslam ülkesine yardıma gitmiştir. Atalarımız zor durumda kalan, düşman istilasına uğrayan kardeşlerimizi kurtarmak için seferler düzenlemişler, zor günlerinde kara gün dostu olmuşlardır.

Kur'an-ı Kerim'de birçok ayette "Küfür tek millettir." mealinde uyarılar var. Aman dikkatli olun, diyor Allahu Teâlâ. Müslümanlarla iş birliği yapın, birbirinizi dost edinin, kâfirlerle ve münafıklarla iş tutmayın, size ihanet ederler, sizi yarı yolda bırakırlar, diye uyarıyor Rabbimiz.

Büyük milletlerin insanları da büyüktür. Güzel değerleri ve özellikleri vardır. Bizim milletimiz de tarih boyu hep lider olmuş, güçlü devletler kurmuş büyük bir millettir. Milletimiz kahramandır, doğru sözlüdür, çalışkandır, gözünü budaktan esirgemez. Emanete ihanet etmezler. Sürekli kendilerini geliştirirler, iki günü bir olan kendini ziyanda (zararda) kabul eder. Hayırseverdir, komşusu ile iyi geçinir. Birbirine selam verir, halini hatırını sorar, ekmeğini paylaşır. Hastasını ziyaret eder. Bencil değildir. Ülkesini, milletini, vatanını çok sever, en çok vatansever memleketi için en çok çalışandır, prensibini bilir ve uygular. Devletinin malına zarar vermez. Büyüğünü sayar, küçüğünü sever. Helal kazanır, dolayısı ile kazancı bereketlidir.

İşte büyük devletleri, büyük milletler kurabilir. Bizler de bu necip milletin bir ferdi olarak üzerimize düşen görevleri sağımıza solumuza bakmadan, ben varım, ilkesi ile yapmalı ve tarih sahnesindeki sorumluluğumuzun farkında olmalıyız. Gaflet ve dalaletten uzak, uyanık, şuurlu, vatanını ve milletini seven, Mehmet Akif'in deyimiyle "Bastığın yerleri toprak diyerek geçme tanı/ Düşün altında yatan binlerce kefensiz yatani/ Sen Şehit oğlusun incitme yazıktır, atanı,/ Verme, dünyaları alsan da bu cennet vatani" düsturuyla hareket etmeliyiz ki, düşmanın gönlüne korku, dostlarımızın kalbine ümit yayılsın.

16.12.2016

...VE MİLLET VATANINA SAHİP ÇIKTI Songül AYAZ

Anestezi 12/A

Kapkara bir geceydi o gün...
Yıldızlar birer birer kaybolmuştu,
Hainlere o gece, ışığından vermemek için.
Ay küsüp saklanmıştı gökyüzünden
Vatan hainlerine yol göstermemek için.

Kapkara bir geceydi o gün...
Yeryüzü sessizliğe boğulmuştu
Ser verip sır vermemek için.
Sanki bütün kâinat biliyordu
Ama saklamak istiyordu, ağlıyordu için için.

Kapkara bir geceydi o gün...
Ve sessizlik bir anda bozulmuştu
Silah sesleri, bomba sesleri...
Bir grup vatan haini başlatmıştı
O talihsiz, kanlı kara geceyi.

Kapkara bir geceydi o gün...
Her gecenin ardından doğan güneş
Bu gece doğmaz olmuştu
Diller susmuş, gözler donmuş
Ama yürekler bir olmuştu, vatan olmuştu.

Kapkara bir geceydi o gün...
Açıldı eller bir anda semaya
Vatanı için, namusu için, milleti için.
Namazlarla, dualarla, salâlarla
Bir oldu millet eğildi Mevlâ'ya.

Kapkara bir geceydi o gün...
Belki bir gözyaşı ıslattı seccadeyi
Belki gizli bir yakarış arşı titretti.
Belki bir şehidin dökülen asil kanı
Yardı, bu sonu gelmeyen karanlığı,
Bedirde on bin melek kazanılan zafer,
Sanki bugünde bir anıyı gizler.

Okulumuzda 15 Temmuz Demokrasi Zaferi ve Şehitler Haftası Etkinlikleri yapıldı

15 Temmuz Demokrasi Zaferi ve Şehitler Haftası Etkinlikleri kapsamında öğretmen ve öğrencilerimiz Şehitlik ziyareti yaptılar.

Ayrıca okulumuzda resim, şiir ve kompozisyon yarışması yapıldı ve dereceye giren öğrencilerimiz ödüllendirildiler.

19 - 23 Eylül 2016 haftası boyunca Okulumuzda resim sergisi, konferanslar ve çeşitli etkinlikler yapılıyor. Okulumuzun Konferans salonunun adı Şehit Ömer Halisdemir Konferans Salonu, Kütüphanemizin ismi ise Şehit Kübra Doğanay Kütüphanesi olarak isimlendirildi. Bir koridorumuza 15 Temmuz Demokrasi Zaferi ve Şehitler Koridoru adı verildi.

BU VATAN KİMİN / Orhan Şaik GÖKYAY

Bu vatan toprağın kara bağrında
Sıradağlar gibi duranlarındır,
Bir tarih boyunca onun uğrunda
Kendini tarihe verenlerindir.

Tutuşup kül olan ocaklarından,
Şahlanıp köpüren ırmaklarından,
Hudutta gaza bayraklarından
Alnına ışıklar vuranlarındır.

Ardına bakmadan yollara düşen,
Şimşek gibi çakan, sel gibi coşan,
Huduttan hududa yol bulup koşan,
Cepheden cepheyi soranlarındır.

İleri atılıp sellercesine
Göğsünden vurulup tam ercesine,
Bir gül bahçesine girercesine
Şu kara toprağa girenlerindir.

Tarihin dilinden düşmez bu destan,
Nehirler gazidir, dağlar kahraman,
Her taşı yakut olan bu vatan
Can verme sırrına erenlerindir.

Gökyay'ım ne yazsan ziyade değil,
Bu sevgi bir kuru ifade değil,
Sencileyin hasmı rüyada değil,
Topun namlusundan görenlerindir.

Okulumuzda Cumhuriyet Bayramını Kutladık

Okulumuz yönetici, öğretmen ve öğrencilerimizin katılımı ile Cumhuriyetimizin 93. yıl dönümü kutlandı. Yapılan programda, Okul Müdürü Mehmet Faruk ER, Cumhuriyetimizin kazanımlarından bahsetti.

(Okul Müdürü Mehmet Faruk ER'in konuşması)

Öğrencilerimizin şiir ve yazılar okudu. Halk türküleri söylendi. Ayrıca sinevizyon gösterileri de sunuldu.

Şiirler

Türküler

Ve program sonu

AKINCILAR/ Yahya Kemal BEYATLI

Bin atlı akınlarda çocuklar gibi şendik
Bin atlı o gün dev gibi bir orduyu yendik

Haykırdı, ak tolgalı beylerbeyi "İlerle!"
Bir yaz günü geçtik Tuna'dan kafilelerle

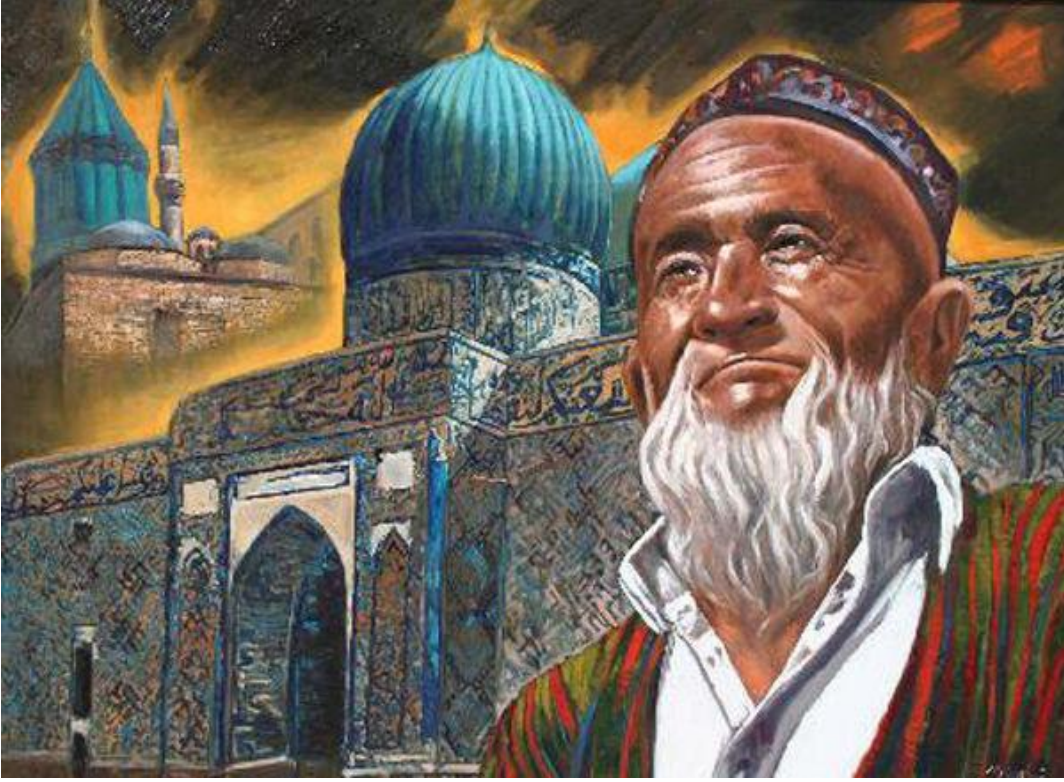
Şimşek gibi atıldık bir semte yedi koldan
Şimşek gibi Türk atlarının geçtiği yoldan

Bir gün yine doludizgin atlarımızla
Yerden yedi kat arşa kanatlandık o hızla

Cennette bu gün gülleri açmış görürüz de
Hâlâ o kızıl hâtıra gitmez gözümüzde

Bin atlı akınlarda çocuklar gibi şendik
Bin atlı o gün dev gibi bir orduyu yendik

AHMET YESEVÎ KONFERANSI

Yrd. Doç. Dr Kadir ÖZDAMARLAR Okulumuz öğretmen ve öğrencilerine 18 Ekim 2016 tarihinde Anadolu'nun manevi fatihi, büyük ilim adamı Ahmet Yesevi'yi anlattı. Ahmet Yesevî tarihte bilinen ilk büyük Türk mutasavvıfı unvanını taşır. Tam adı: Ahmed bin İbrâhim bin İlyâs Yesevî idi. Yesevîlik adı verilen tasavvufî akımının mimârı olan "Hazret-i Türkistan" nâmıyla da meşhur "Hâce Ahmed Yesevî" mürşîdi Hacı Bektaş Veli gibibir âlimdir. Ortaya koyduğu öğretiyöntemleriyle Alevî-Bektâşî Tarikâtı ile Sünni İslam'ı da bir hayli derinden etkilemiş olan bir şahsiyettir.

BİR YOLCUYA/ Necmettin Halil ONAN

Dur yolcu! Bilmeden gelip bastığın
Bu toprak, bir devrin battığı yerdir.
Eğil de kulak ver, bu sessiz yığın
Bir vatan kalbinin attığı yerdir.

Bu ıssız, gölgesiz yolun sonunda
Gördüğün bir tümsek, Anadolu'nda,
İstiklâl uğrunda, namus yolunda
Can veren Mehmed'in yattığı yerdir.

Bu tümsek, koparken büyük zelzele,
Son vatan parçası geçerken ele,
Mehmed'in düşmanı boğduğu sele
Mübarek kanını kattığı yerdir.

Düşün ki, haşır olan kan, kemik, etin
Yaptığı bu tümsek, amansız, çetin
Bir harbin sonunda bütün milletin
Hürriyet zevkini tattığı yerdir.

KIZILAY SUNUMU

Kızılay Haftası Etkinlikleri kapsamında Kızılay Kayseri Şubesi Yetkileri Okulumuz Öğretmen ve Öğrencilerine 25 Kasım 2016 Salı günü Kızılay hakkında bilgiler verdiler.

Kızılay bir yardım kuruluşudur. Savaşta ve barışta halkın karagün dostudur. Savaşta yaralananlara, ölenlerin ailelerine yardıma koşar. Yaraları sarar. Her türlü yardımı yapar. Barışta yangın, sel, deprem felaketlerine uğrayanlara sıcak yardım elini uzatır. Fakirlere, düşkünlere, kimsesizlere yardım eder. Onlara yiyecek, giyecek, içecek, yakacak, çadır ve para yardımı yapar. Kızılay'ın, halka yaptığı yardımlar, yine halkın bu kuruluşa yaptığı yardımlardan, bağışlardan oluşur. Durumu iyi olan her vatandaş, Kızılay'a yardım etmeli, bağışta

bulunmalıdır. Hepimiz Kızılay'a yardım edelim. Kızılay Kurban Bayramında kestiğimiz kurban derisini bu kuruluşa bağışlayalım. Kızılay'a yaptığımız yardım fakire, fukaraya, felakete uğrayanlara yapılmış sayılır. Biz de bir gün felakete uğrarsak, bizim de yardımımıza koşar.

29 Ekim – 4 Kasım tarihleri arası Kızılay Haftası olarak kutlanır. Okullarda, radyo ve televizyonlarda, gazete ve dergilerde Kızılay'ın faydaları, amaçları anlatılır. Kızılay'la ilgili sergiler açılır. Çalışmalar halka gösterilir. Kızılay'ın merkezi Ankara'dadır. Türkiye'nin her il ve ilçesinde şubesi vardır. Okullarda Kızılay Kolu kurulur ve çalışır. Öğrencilerin üye olduğu bu kol, Kızılay'a pul satarak yardım toplar.

RÖPORTAJLAR

Okulumuzda 12-A Sınıfı öğrencileri ile yaptığımız röportaj:

Merve: Okulun kantini hakkında ne düşünüyorsunuz?

12/A: Kantinin yeri ve büyüklüğü uygun değildir.

Merve: Okulun forması hakkında ne düşünüyorsunuz?

12/A: Rengi yaşımıza uygun değil.

Merve: Okulun sevdiğiniz yönleri nelerdir?

12/A: Sevdiğimiz yönü arkadaş ortamı güzel.

Merve: Sağlık lisesinde okumanın yararları ve zararları

12/A: Yararı ataması yüksek ve meslek hazır. Zararı kültür dersleri az.

Merve: Üniversite düşünüyor musunuz?

12/A: Evet düşünüyoruz.

MUHABİRLER: 9/A sınıfından MERVE SADE ve HATİCE ÜNTEZ

9/A BEYZA NUR KARABAYIR' la röportajımız.

Hatice: Bu okula gelmenizin nedeni nedir?

Beyza: Sağlıkçı olmayı istediğim için bu okula geldim.

Hatice: Okula severek ve isteyerek mi geldiniz yoksa ailenizin ve çevrenizin baskısıyla mı geldiniz?

Beyza: Aslında her ikisi de. Biraz kendi isteğim birazda çevre baskısıyla bu okula geldim.

Hatice: Okulun sevdiğiniz ve sevmediğiniz yönleri nelerdir?

Beyza: Kayseri'deki en yüksek puanlı okul olması en sevdiğim özelliğdir. Eski yapılı bir bina olması da sevmediğim bir özelliğdir.

Hatice: Kantin hakkında neler düşünüyorsunuz?

Beyza: Daha temiz bir kantin olmasını isterdim ve daha büyük olup daha çok çeşitli şeyler satmasını isterdim.

Hatice: Okulun üniforması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Beyza: Okul müdüriyeti bu konuda çok disiplinliler.

Hatice: Bir sağlık lisesinde okumanın yararları ve zararları nelerdir?

Beyza: Öncelikle yararları mesleğin hazır elinde oluyor. Zararları ise 11 ve 12. sınıflarda kültür dersleri olmadığı için üniversite sınavında zorlanma ihtimali çok yüksek.

Hatice: Son olarak yeni gelecek dokuzlara ne önerirsin ve ne söylemek istersin?

Beyza: TEOG yerleştirme puanları okuldan çok yüksekse puanlarına yakın başka bir okul seçmeliler. Puanları bu okula yakınsa ve sağlık istiyorlarsa gelsinler.

MUHABİRLER: 9/A sınıfından MERVE SADE ve HATİCE ÜNTEZ

9/A KEMAL ÖZCAN ile röportajımız:

Hatice: Bu okula gelmenizin nedeni nedir?

Kemal: Sağlıkçı olmak istediğim için ve en kolay yolu bu olduğunu düşünüyorum.

Hatice: Okula severek ve isteyerek mi geldiniz yoksa ailenizin ve çevrenizin baskısıyla mı geldiniz?

Kemal: Severek geldim.

Hatice: Okulun sevdiğiniz ve sevmediğiniz yönleri nelerdir?

Kemal: Okulun iyi bir disiplin anlayışı olmasını seviyorum. Okulun çevresi çok kötü olmasını sevmiyorum.

Hatice: Kantin hakkında neler düşünüyorsunuz?

Kemal: Kantin iyi ama yemekhane olmasını tercih ederdim.

Hatice: Okulun üniforması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Kemal: Okul kıyafetlerinin rengini sevmiyorum. Başka meslek liselerinin forma renkleri aynı, daha farklı bir renk olabilirmiş.

Hatice: Bir sağlık lisesinde okumanın yararları ve zararları nelerdir?

Kemal: Birçok yararı var. Zararı yok

Hatice: Son olarak yeni gelecek dokuzlara ne önerirsin ve ne söylemek istersin?

Kemal: Daha çok çalışıp fen liselerini zorlasınlar.

MUHABİRLER: 9/A sınıfindan MERVE SADE ve HATİCE ÜNTEZ

9/C'den birkaç kız ile röportajımız:

Merve: Bu okula gelmenizin nedeni nedir?

Kızlar: Hemşire olmak istediğimiz için.

Merve: Okula severek ve isteyerek mi geldiniz yoksa ailenizin ve çevrenizin baskısıyla mı geldiniz?

Kızlar: Her ikisi de.

Merve: Okulun sevdiğiniz ve sevmediğiniz yönleri nelerdir?

Kızlar: Okulun çok disiplinli ve eski olmasını sevmiyoruz. Sevdiğimiz yönler ise merkezi olması.

Merve: Kantin hakkında neler düşünüyorsunuz?

Kızlar: Çok pahalı ve çeşit çok fazla yok.

Merve: Okulun üniforması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Kızlar: Okul müdüriyeti bu konuda çok disiplinliler.

Merve: Son olarak yeni gelecek dokuzlara ne önerirsin ve ne söylemek istersin?

Kızlar: Çok çalışıp iyi yerlere gitmelerini öneririz.

MUHABİRLER: 9/A sınıfından MERVE SADE ve HATİCE ÜNTEZ

9/D den birkaç kişiyle röportajımız:

Merve: Bu okula gelmenizin nedeni nedir?

9/D: Sağlıkçı olmak için ve puanımızın bu okula tuttuğu için geldik.

Merve: Okula severek ve isteyerek mi geldiniz yoksa ailenizin ve çevrenizin baskısıyla mı geldiniz?

9/D: Her ikisi de

Merve: Okulun sevdiğiniz ve sevmediğiniz yönleri nelerdir?

9/D: Spor salonu yok. Tuvaletler pis. Öğle arasında okulda müzik çalınmasın veya bizim istediğimiz müzikler çalınsın. Okulun çevresini de sevmiyoruz.

Merve: Son olarak yeni gelecek dokuzlara ne önerirsin ve ne söylemek istersin?

Kızlar: Çok çalışıp daha iyi yerlere gitmelerini öneririz.

MUHABİRLER: 9/A sınıfından MERVE SADE ve HATİCE ÜNTEZ

ACI GERÇEK/İpek BAYRAM

Bütün sene çalıştım ve sonunda Şırnak Uludere' ye atandım. İçimde garip bir his vardı. Hem atandığıma seviniyordum hem de ailemden ilk defa ayrılacağı için üzüliyordum. Ama hiçbir şer umurumda değildi çünkü insan ekmeğini taştan çıkarır. Yaşadığım zorluklar kazandığım parayı helal yoldan yememi sağlayacaktı. Yarın bu şehirden ayrılıp bana ihtiyaçları olanların yanına gideceğim. Gelip anneme söyledim. Annem:

-Allah'a şükürler olsun. Sonunda emeklerinin karşılığını aldın dedi.

Akşam bavulu hazırladım ve ardından uyudum. Sabah uyandığımda sanki Güneş benim için yeni bir hayata başlangıç için doğuyordu. Kalktım ailemle son kez vakit geçirdim ve sanki kara bir boşluğa gidiyordum. Kapıyı açtım ve havaalanına gittim. Görev yerim eski bir sağlık ocağıydı. İçeri girdiğimde şaşırđım çünkü doktorlar ile halk sanki içlerinden bir parçaydı. O kadar çok samimi ilerdı ki. Bende doktorlar ile tanıştım. Halka ilgilenmeye başladım. Nöbet arkadaşım vardı. Çok değişik bir bakış açısı vardı, fazla olgundu. İçindeki sıcaklıkla bana hayatını anlattı:

-Akşamdı, kara kapkara bir geceydi. Sokakta çığlık, feryat figan, ağlama sesleri vardı. Dışarıya çıktığımda çığlık seslerinin nedeni sokağa atılan bombaymış. İleri doğru baktığımda o kalabalığın içinde babamı gördüm. Kan içinde, hareket etmeden yatıyordu. Ben yanına yetişemedim şehit oldu. Ve o zaman çok pişman oldum çünkü asi bir çocuktum. Eve geç gelirdim, üstüne üslük suçsuzmuş gibi bir de bağırırdım. Çok üzeldim babamı dedi ve sonra bana şu soruları sordu ardı ardına ' sen babanı kapalı bir tabut içinde, başkaları babanı yıkarken, babanın üzerine toprak atarken gördün mü?' dedi. Ve sonunda bağırarak 'ben gördüm anladın mı?' diye haykırdı. Sustum, utandım sessizce elimi omzuna koydum ve teselli ettim daha sonra oradan uzaklaştım. Akşam yatağa girdiğimde uzun uzun düşündüm ve kendi kendime 'sen saçmalıklarla uğraşıyorsun. Neymiş ailemden ayrı kalamazmışım. Başkaları neler peşinde aptal' dedim ve

kendimden nefret ettim. Sabah uyandım ve ekmeğimi taştan çıkarmak için elimden geleni yaptım. Hayatta ki tek varlığım ailemi en azından mutlu etmek için çabaladım. Bir an dalmıştım, yanıma bir genç kız geldi ve eliyle beni yakaladı. Gz krd. Bana:

- Hanımefendi aşımı vurur musunuz? Dedi. Aşısını vurduktan sonra teşekkür edip gitti ve ben şöyle düşündüm.

- Dünyaya gözlerim kr gelmedim. En azından hayatın güzelliklerini, gökkuşağının o hoş görüntüsünü görebiliyordum ve en küçük şeylerden problemler ıkarmamam gerektiğini anladım. Demek ki hayat bir ibretlik hikye gibiymiş yani ACI GERÇEK...

BAYRAK/ Arif Nihat ASYA

Ey mavi göklerin beyaz ve kızıl süsü,
Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü,
Işık ışık, dalga dalga bayrağım!
Senin destanını okudum, senin destanını yazacağım.

Sana benim gözümle bakmayanın
Mezarını kazacağım.
Seni selâmlamadan uçan kuşun
Yuvasını bozacağım.

Dalgalandığın yerde ne korku, ne keder...
Gölgede bana da, bana da yer ver.
Sabah olmasın, günler doğmasın ne çıkar:
Yurda ay yıldızının ışığı yeter.

Savaş bizi karlı dağlara götürdüğü gün
Kızılığında ısındık;
Dağlardan çöllere düştüğümüz gün
Gölgene sığındık.

Ey şimdi süzgün, rüzgârlarda dalgalı;
Barışın güvercini, savaşın kartalı
Yüksek yerlerde açan çiçeğim.
Senin altında doğdum.
Senin altında öleceğim.

Tarihim, şerefim, şiirim, her şeyim:
Yeryüzünde yer beğen!
Nereye dikilmek istersen,
Söyle, seni oraya dikeyim!

FARKLI TOPRAK FARKLI YAŞANTILAR/ Hatice ÜNTEZ 9/A

Ben Haticce. Kayseri KBMTAL'den mezunum. Bu sene KPSS'ye girdim. Yarın açıklanacak ve ben çok heyecanlıyım. Aklımda bir sürü merak konusu var.

Akşam oldu var yastığa başımı koydum hala düşünüyorum. Acaba kazandım mı? Kazandıysam nereyi kazandım? İstedğim yer gelmiş midir? Sabaha kadar bunları düşündüm. Sabah oldu, bir an hiç güneş doğmayacak sandım açıklanacağı saat geldi ve ailemle bilgisayar ekranına kitlendik. Sonuç: Şırnak Uludere'de küçük bir hastaneye atamam çıkmış. O an karmaşık duygular içindeydim. Biraz mutlu, biraz heyecanlı biraz da kaygılıydım ailemde aynı duygularla bana baktığını anladım ve şöyle söyledim.

-Mesleğime başlayacağım bu yüzden mutluyum, sizde mutlu olun dedim. Bu günler hep öğüt, tedirginlik ve heyecanla geçti. Sonunda mesleğe başlayacağım gün geldi. Şırnak'a önceden gidip lojmandan yerimi ayırtmıştık zaten eşyalarım da hazır. Uçağa bindim. Birkaç saate Şırnak'a vardım. Mutluydum. Çünkü insanlara yardım edecektim.

Hastane çok büyük değildi. Birkaç tane doktor bir o kadar da sağlıkçı vardı. Meslektaşlarımla tanıştım ilk günümde. Birçok kişiye yardım ettim. İlk günüm hastanede kazasız belasız geçmişti. Ailem birçok defa aradılar. Böyle birkaç hafta geçti çok büyük sıkıntılar olamadan. Ama içimde hep bir korku vardı. Bir gün hastanede nöbetteyken dışarıdan bir sürü ambulans sesi geldi. Hemen dışarı birkaç kişi koştuk. 9 tane sedyede yaralı getirdiler. Çatışma çıkmış yakınlarda getirdikleri insanların bazıları çok bazıları az yaralıydı. Hemen durumu ağırları ameliyata aldık. Birçoğunun tedavisinde yardımcı oldum. Hastanedeki ben geldim geleli en yoğun gündü. Böyle gelen yaralılar sık sık oluyormuş bana öyle söylediler. Ben nöbetteyken böyle olaylar birkaç defa daha oldu. Nedense kimse bu tür çatışmalara artık şaşırıyordu. Ama ben böyle her olayda üzüliyordum. Ne zaman bitecek bu çatışmalar, buna artık bir son vermeliler, diye düşünüyorum. İnsanlar ilk böyle şeyler olduğunda üzülür, yürüyüşler olur, ama sonra olaylar rutinleşince kimsenin umurunda olmaz.

Herkes gayet yaşanılabilir normal bir şeymiş gibi davranıyor. Bende eskiden öyle düşünürdüm fakat insan içinde olunca anlıyor ateşin düştüğü yeri yaktığını.

Ta Ezelden Hür Milletiz,

N.YıldırımGENÇOSMANOĞLU

Ta ezelden hür milletiz,
Soyu-sopu gür milletiz,
Kandan, candan bir milletiz,
Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî, Kızılbaş!

Aynı mayadan yoğrulur,
“Türk”, “Türkmen” diye çağrılır
Aynı kibleye doğrulur...
Secdeye konan aynı baş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Dedemiz bir. Torunlarız,
Dün, bugün, ve yarınlarız
Yüceleriz, derinleriz...
Yunus Emre, Hacı Bektaş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Oğuz'un yirmi dört boyu,
Yüce Türk'ün şanlı soyu,
Dede, baba, amca; dayı,
Bibi, teyze, bacı, kardeş..

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Olmaz aynılıkta huzur,
Olmaz münafıkta özür,
Olmaz karavaştan vezir...
ALKAEVLİ, KINIK, YAZIR
Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Soysuza verirsen değer

Döner ecdadına söğer...

Haydi, haykır Türk'sen eğer!

YAPARLU, DODURGA, DÖGER

Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Fitne, fesat., bir kör kuyu

Bir olmaktır Türk'ün huyu

Vatanımın kırk bin köyü

KARAEVLİ, BAYAT, KAYI

Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Gönlüm Küskün, bağrım ezik

Ne fidanlar düştü; yazık

Unutma ey sütü bozuk!

EYMÜR, SALUR, ÇEPNİ, KIZIK

Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Bu gök, bu deniz, bu hava,
Bu yayla, bu dağ, bu ova...
Kanımızla geldi tava!
ALAYUNTLU, BÜGDÜZ, YIVA
Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Birlikte bayrak açana,
Koş birlik andı içene..
Lanet birlikten kaçana!
ÇAVULDUR, İĞDİR, BEÇENE
Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Öz kardaşlar olmaz dargın
Dargın olsa, düşer yorgun
Haydi, ey YÜREĞİR, KARGIN!
Haykır gece, gündüz hergün:
Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Bir gövdede bir can yaşar
Çetin yollar dağdan aşar

Haydi, durma sen de başar..
BEGDİLİ, BAYINDIR, AVŞAR
Bir temel, bir duvar, bir taş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

Bilsin bunu ar edenler.
Söz, canına kâr edenler...
Soyunu inkâr edenler
Haram zadedir; ey kardaş

Alevî, Sünnî Kızılbaş!

ÖNYARGI/İlayda Zeybek

Kadı Burhaneddin'den yeni mezun oldum ve atanacağım günü bekliyorum. Atanacağım güne kadar büyük hayaller kuruyorum; Büyük bir şehirde güzel bir hayat...

Nihayet o gün geldi, ailem ve ben heyecanlı bir şekilde, atamaların açıklanacağı salona girdik. Beklemeye başladık. İsmim bir türlü söylenmiyordu. Söylenmedikçe heyecanım iki kat artıyordu. Büyük şehirlerin hepsi söylenmişti ama ben yoktum. Sıra son olarak Şırnak şehrine geldi ve benim adım söylendi. O an çok üzülmüştüm. 'Şırnak mı?' dedim kendi kendime. Neredeyse kazandığıma üzülmüştüm ve gitmeyi düşünmüyordum. Ailem çok sevinmişti ama ben...

Ben üzülmüştüm. Eve gelince anneanneme olayı anlattım ve gitmeyeceğimi söyledim. Anneannem bana;

- Sen bu mesleği seviyor musun? Dedi. Ben de;

- Evet dedim.
- Kızım mesleğini gerçekten seven insana yer önemli değil! Dedi ve zorla da olsa beni ikna etti

Yola çıkacağım gün annem elime önceden yaptığı yollukları tutuşturdu. İstemememe rağmen ana yüreği işte zorla verdi. Terminale doğru yola çıktık. İnanamıyordum. Biletim, her şeyim hazırды. Artık geri dönmem çok zordu. Gidiyordum.

Uzun bir yolculuktan sonra Şırnak'a inmiştim ve elimde valizlerle lojmanı arıyordum. Görevliden yardım istedim ve bana bir taksi çağırıp yardımcı oldu. Takside giderken yollara baktım. Burada her şey harabeydi. Çok üzülmüştüm. Lojmana geldiğimde oranında harabeden farksız olduğunu fark ettim. Bir amca karşıladı beni.

- Sen yeni gelmiş olmalısın. Eminim ki fazla kalmak istemezsin! Dedi.
- Emin olun ki kalacağım! Dedim kendimden emin bir şekilde.

İlk başta çok zor olacağını düşünmüştüm. Çünkü her gün çatışma sesleri, yaralılar derken kafam iyice karışıyordu. Ama yılların nasıl geçtiğini anlamadım.

Artık üç sene olmuştu. Hakkı amca, Ayşe teyze derken amcalarım teyzelerim arttı. Bende oralı olmuşum. Ama şunu anlamıştım ki ön yargılar kırılmak için var. Türkiye'nin neresi olursa olsun mesleğine âşık biri için yer fark etmez. Ben Şırnak'a iyi ki gitmişim ve o insanları görmüşüm.

Mohaç Türküsü/ Yahya Kemal Beyatlı

Bizdik o hücumun bütün aşkıyla kanatlı;
Bizdik o sabah ilk atılan safta yüz atlı.

Uçtuk Mohaç ufkunda görünmek hevesiyle,
Canlandı o meşhur ova at kişnemesiyle!

Fethin daha bir ülkeyi parlattığı gündü;
Biz uğruna can verdiğimiz yerde göründü.

Gül yüzlü bir âfetti ki her bûsesi lale;
Girdik zaferin koynuna, kandık o visâle!

Dünyaya vedâ ettik, atıldık doludizgin;
En son koşumuzdur bu! Asırlarca bilinsin!

Bir bir açılırken göğe, son def'a yarıştık;
Allah'a giden yolda meleklerle karıştık.

Geçtik hepimiz dörtnala cennet kapısından;
Gördük ebedî cedleri bir anda yakından!

Bir bahçedeyiz şimdi şehitlerle berâber;
Bizler gibi ölmüş o yiğitlerle berâber

Lâkin kalacak doğduğumuz toprağa bizden
Şimşek gibi bir hâtıra nal seslerimizden.

TOPLU VURMALI YÜREKLER Vedat Ali TOK

Girmeden tefrika bir millete düşman giremez

Toplu vurdukça yürekler onu top sindiremez

Mehmet Akif Ersoy

Bir milletin arasına bölücülük girmediği müddetçe düşman giremez. Milletin fertleri aynı fikirle hareket ettiği takdirde o milleti silâhla sindirmek, yok etmek mümkün değildir.

Bir âyet: “Hep birlikte Allah’ın ipine (Kur’an’a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de o, kalplerinizi birleştirmişti. İşte onun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de o sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz. (Âl-i İmrân Sûresi 103. âyet)”

Bir hadis:

“Birlikte rahmet, ayrılıkta azap vardır.”

Ve bir beyit:

Girmeden tefrika bir millete düşman giremez

Toplu vurdukça yürekler onu top sindiremez

Tefrika, bugünkü anlamda bölücülük, ayrımcılık demektir. Milletleri ayakta tutan unsurların başında birlik ve beraberlik

gelmektedir. Birlik ve beraberliğin olmadığı milletlerin zayıflaması ve yıkılması çok kolaydır. Göktürk vezirlerinden meşhur Tonyukuk'un kitabesinde şöyle bir ibare bulunuyor: "Yufka olanın delinmesi, ince olanın kırılması kolaydır. Yufka kalın olursa delinmesi, ince yoğun (kalın) olursa kırılması zordur."

Çok bilinen eski bir menkıbe vardır. Bunu Oğuz Han'a da Cengiz Han'a da isnad ederler. Bunun üzerinde durmayacağız fakat menkıbenin verdiği ders çok önemlidir. Biz o dersi alalım:

Hükümdar ölmeden evvel çocuklarını yanına çağırır; onlardan birine, bir ok vererek kırmasını emreder. Çocuk onu kolayca kırar. İki ok verir, çocuk onları da kırar. Üç ok verir onlar da biraz zorlukla kırılır. Sonunda birçok oku birden vererek kırmasını emreder. Çocuk aciz kalır. Bunun üzerine der ki hükümdar:

-Siz birbirinizden ayrılırsanız, hepinizi bu ok gibi birer birer kırıp parçalarlar; eğer birlik olursanız, hiçbir kuvvet sizi kıramaz.

...

Birlik düşüncesini zayıflatan, bölücülüğü doğuran sebeplerden biri soy sop ayrımcılığı, köylü şehirli, merkez taşra ayrıımıdır. Hiç kimse doğarken ırkına, milliyetine müdahale etme, milletini seçme güç ve iradesine sahip değildir. Bu yüzden bir insanın soyundan sopundan dolayı öğünmesinin veya yerinmesinin mantığı yoktur. Bunun gibi başkalarını da ırkından dolayı kınamaya, yermeye veya durup dururken başka ırklara karşı üstünlük taslamaya da hakkı yoktur.

Milleti meydana getiren insanlar bir makineden, bir tornadan çıkmış mekanik parçalar değildir. Dolayısıyla farklı soylardan meydana geldikleri gibi, farklı düşüncelere de sahip olabilirler; ancak farklı olmaması gereken maddî ve manevî kavramlar da vardır. Bunların başında millî ve manevî değerler çevresinde birlik olma fikri gelmektedir. Eğer birlik olmazsa kargaşa çıkar, anarşi çıkar. Ortak

değerlerde birlik sağlanamazsa insanların hiçbir şekilde birbirine güveninden de söz edilemez. Din, bayrak, devlet, millet, vatan hususunda birlik olmuyorsa millet olma şuurundan bahsedilemez.

Türk milleti asırlardır birlik, beraberlik içinde hareket etmiş; savaşta-barışta, düğünde cenazede, felakette-şölende ortak bir tavır sergilemiş; beraber ağlamış, beraber gülmüştür. Bu yüzden milletimizin kökü çok derinlerdedir.

Millet olma şuurunu benimseyemeyen bölücüler dün olduğu gibi bugün de çoğu zaman da kökü dışarıda bulunan güçlerin kışkırtmasıyla Türk milletini bölmek için azınlık olma kompleksiyle hareket etmektedir. Bunun hem kendilerine hem de Türk milletine büyük zararlar verdiği muhakkak. Asırlardır milyonlarca şehit veren bu milletin bağımsızlığını elinden almak yahut bu vatani bölüp parçalamak emelinde olanlar bu emellerinin bedelini her zaman ağır ödemişler, kendi kanlarında boğulmuşlardır; çünkü benim milletim mukaddes saydığı değerleri uğruna ölüme gözünü kırpmadan gitmesini çok iyi bilir. Bizim için söz konusu vatan olduğu zaman her şeyin teferruatından ibaret olduğunu cümle âlem çok iyi bilir.

Benim milletim ölürsem şehit, kalırsam gaziyim diyerek her iki durumu da dünya ve ahireti için en büyük rütbe ve şeref sayar. Öte yandan dayanılması kolay olmayan acılardan biri evlat acısını yüreğine gömmektir ki bu, her milletin katlanabileceği bir meziyet değildir. Benim milletim gözünden esirgediği ciğerparelerini şehit verir de “Vatan sağ olsun.” der çıkar.

Milletlerin müreffeh bir hayat sürmesi her şeyden önce, insanların mensup olduğu millete karşı sorumluluğunu seve seve yerine getirmesiyle, en azından milletine ihanet içinde olmaması ile milletin temeline dinamit koyma fikrinden azade olmasıyla mümkündür. Birlik beraberlik içinde olan bir milleti en büyük silahlara sahip olan düşmanların yok etmesi mümkün değildir. Mehmet Akif, millet olma psikolojisini ve şuurunu çok iyi analiz etmiş şair, aynı zamanda aydın bir mütefekkindir. İstiklal Marşımızın bir bölümünde şöyle diyordu:

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar,

Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.

Yani Batılı orduların güçlü silahları olabilir ama buna mukabil benim de o silahlardan daha güçlü olan inancım var, diyor. Akif, en modern silahların bile iman ve birlik-beraberlik düşüncesiyle hareket eden milletlerin karşısında hiçbir etkisinin olmayacağını ifade eder birçok şiirinde. Nitekim tarih bunu ispat da etmiştir. Çanakkale, Gelibolu, Dumlupınar, Sakarya... savaşları bunlardan sadece birkaçı. Türk ordusu kendisinden asker, silah ve mühimmat bakımından çok güçlü olan ordulara karşı tek yürek, tek yumruk olarak mücadele ettiği için çoğu zaman zaferle çıkmıştır bu savaşlardan.

Maalesef ülkemizde terör sebebiyle şehit cenazeleri eksik olmuyor, her an yüreğimiz dağlanıyor. Bir avuç bölücü, çapulcu haddini bilmez bir cüretkârlıkla sırtını güçlü zannettiği sahiplerine dayayarak Türk milletine kafa tutmaya çalışıyor. Bilmiyor ki bu milletin sabrı bir taşı mı bu kendini bilmez güruhu tükürüğüyle boğar. Bu bölücülerin ancak o kadar cürmü var.

Birlik ve beraberlik kavramı üzerinde çokça duran Mehmet Akif ile tamamlayalım sözü:

Değil mi cephemizin sînesinde iman bir;

Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir;

Değil mi ortada bir sîne çarpıyor, yılmaz,

Cihan yıkılsa emin ol bu cephe sarsılmaz!

CENK ŞARKISI / Mehmet Akif Ersoy

Yurdunu Allah'a bırak çık yola;
"Cenge!" deyip çek ki vatan kurtula.
Böyle müyesser mi gaza her kula?
Haydi,levend asker, uğurlar ola.

Ey sürüden arkada kalmış yiğit!
Arkadaşın gitti, yetiş sen de git.
Bak, ne diyor cecdi şehidin işit;
Durma, git evladım uğurlar ola.

Durma, git evladım açıktır yolun...
Cenge sıvansın o bükülmez kolun;
Süngünü tak, ön safa geçmiş bulun.
Uğurun açık olsun, uğurlar ola.

Yükselerek kuş gibi Balkanlar'a,
Öyle Satır at ki kuduz Bulgar'a;
Bir daha Osmanlı'ya saldıra!
Git de gel evladım... Uğurlar ola.

Düşmana çiğnetme bu toprakları,
Haydi, kılıçtan geçir alçakları!
Leş gibi yatsın kara bayrakları;
Kahraman evladım, uğurlar ola.

Din;insanın hür iradesiyle akıl sahibi insanları, eniyiye, en doğruya ulaştıran ilahi kanunlardır ya da kurallardır. Her ne kadar bazı insanlar Allah inancını benimsemeseler de hemen hemen herkesin mutlaka bir şeye inandığını görürüz.

Din bizler için sevinç ve mutluluk kaynağıdır. Bencedin, insanın hayatında en önemli yeri tutmalıdır. Din biz insanları mutlu etmek için, hayattan tat alabilmek için gelmiştir. Din insanlık tarihi kadar eskidir. Mutlu olabilmemiz için beden ruh ve aynı zamanda sosyal olan ihtiyaçlarımızın karşılanması gerekmektedir işte din bunu yapan en iyi yoldur. Bu yüzdende dinin insan hayatı için önemli bir yeri vardır. Din toplum açısından da bizlere çok fazla katkıda bulunur. Sağlıklı, iyiliksever,kardeş bağının güçlü olmasını sağlar, kişiyi en iyi yere kısacası kurtuluş kapısına sürükler. Allah yolunu açan ve toplumları dünyada huzura, ahirette ise ebedî saadete kavuşturan bir kudret hazinesidir.

Ağız ve Diş Sağlığının Önemi

Ağız, sindirim sisteminin başlangıcıdır. Bütün besinler ağız yoluyla alınır. Alınan besinler ağızda bulunan dişler yardımıyla sindirime hazırlanır. Bu nedenle dış ortamlarla ilişkili olan ağız ve dişlerimizin sağlıklı olması oldukça önemlidir. Ağız ve dişlerin sağlığı için öncelikle bu bölgelerin temizliğine önem vermeliyiz.

Ağzımızın sağlığı için aşırı sıcak gıdalara dikkat ederek ağız içi dokuların yanmasını önlemeliyiz. Yine yemeklerden sonra ağız içi suyla yıkılarak buralardaki kokuşmaya neden olan besin artıkları temizlenmelidir. Ağız içinde yaralar oluştuğu zaman hekime gösterilerek, tedavi ettirilmelidir. Aynı şekilde dişlerin sağlığı için düzenli olarak dişler, fırçalanarak temizlenmelidir. Besin artıklarını diş aralarında kalarak çürümeye neden olması önemlidir. Ağız kokularının ve birçok rahatsızlığın diş çürüklerinden kaynaklandığı unutulmayarak, temizliğe önem verilmelidir. Ağız ve dişlerin sağlıklı olması hoş bir görünüm vererek kişinin konuşma, gülme gibi durumlarda rahat hareket etmesine yardımcı olur. Diş çürüğünden dolayı ağız kokan kişinin çevresini rahatsız etmesi sıkıntılı durum oluşturur. Kısaca ağız sağlığı, diş sağlığı ile yakından ilgilidir.

Diş fırçalamanın önemi hakkında kısa bir bilgi

Ağız ve diş sağlığının bozulması kalp, böbrek ve romatizma gibi rahatsızlıkların önemli nedenlerindedir. Ağız bakımı kişinin yaşama bağlılığı ve uygarlığıdır. Sağlıklı yaşam duygusudur. Bakımlı bir ağız, dişlerin düzenli şekilde fırçalanması ile kazanılır. Ebeveynler, çocuklarına diş fırçalama ve diş bakım alışkanlığını bebeklik çağında kazandırmalıdır. Bebeklik çağında başlayan diş bakımı, doğru ve düzenli fırçalama, diş çürümeleri ve dişeti hastalıkları oluşum riskini çok azaltır. Dişler sabah kahvaltıdan sonra ve akşam yatmadan önce olmak üzere, günde iki kere fırçalanmalıdır. Her fırçalama 2-3 dakika sürmelidir. Dilin üzerinin fırçalanması da unutulmamalıdır.

Araştırmacı: Kemal Özcan

Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor / Arif Nihat ASYA

Şehitler tepesi boş değil,
Biri var, bekliyor..
Ve bir göğüs nefes almak için
Rüzgâr bekliyor.

Türbesi yakışmış bir kutlu tepeye,
Yattığı toprak belli,
Tuttuğu bayrak belli,
Kim demiş Meçhul Asker diye?

Destanını yapmış, kasideye kanmış...
Bir el ahretten uzanmış,

Edeple gelip birer birer
Öpsün diye faniler.

Öpelim temizse dudaklarımız...
Fakat basmasın toprağına
Temiz değilse ayaklarımız.

Rüzgârını kesmesin gövdeler...
Sesinden yüksek çıkmasın
Nutuklar, kasideler!

Geri gitsin alkışlar, geri...
Geri gitsin ellerin
Yapma çiçekleri!

Ona oğullardan, analardan
Dilekler yeter...
Yazın sarı, kışın beyaz
Çiçekler yeter.

Söyledi söyleyenler demin...
Gelin süngülü yiğit, alkışlasınlar,
Şimdi sen söyle, söz senin!

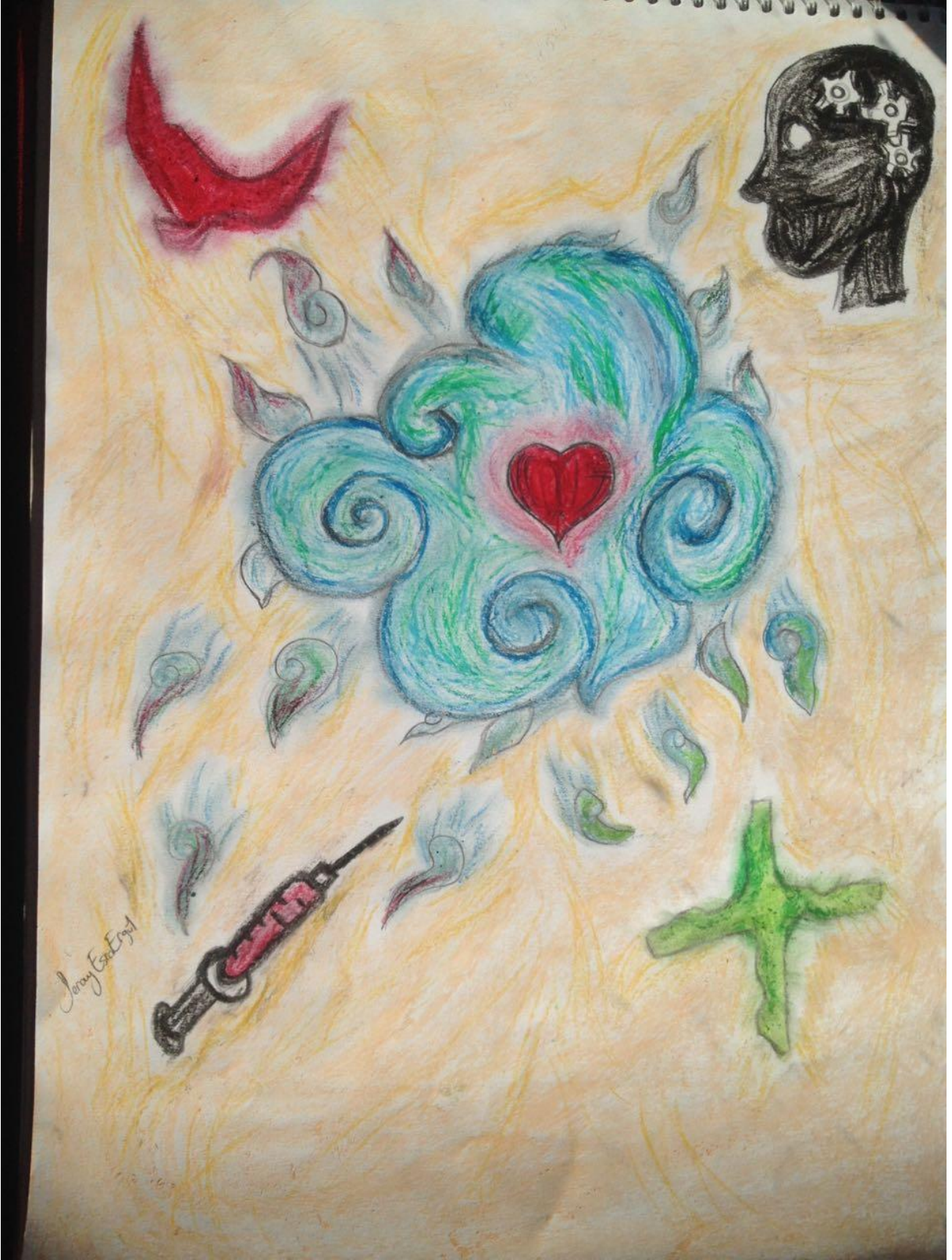
Şehitler tepesi boş değil,
Toprağına kahramanlar bekliyor...
Ve bir bayrak dalgalanmak için
Rüzgâr bekliyor.

Destanı öksüz, sükûtu derin
Meçhul Askerin...
Türbesi yakışmış bu kutlu tepeye;

Yattığı toprak belli,
Tuttuğu bayrak belli...
Kim demiş Meçhul Asker diye...

5.12.2016 tarihinde sağlık bakım teknisyenleri 11.B sınıfı öğrencileri öğretmenleri Arif Eşkara eşliğinde okulumuz laboratuvarında mesleki ve teknik uygulamaları dersinde pratik idrar testi uygulama anında okulumuz Müdürü M.Faruk Er izleniminde pratik uygulama yapılmıştır

Resim: Seray Esra ERGGÜL

Toplum Destekli Polislik Şube Müdürlüğü Okulumuza Bir Ziyarete Bulundu

Murat ve Sümeyye isimli polislerimiz 13.12.2016 tarihinde okulumuzu ziyaretlerinde bazı konular hakkında küçük bir konferans düzenlediler. Konferans konuları aslında gençlere polis teşkilatlarını tanıtmaktı ancak maalesef güncel olaylar nedeni ile amaçlarını doğrudan gerçekleştiremediler. Bu güncel olayların başında ise 15 Temmuz gecesi ve İstanbul Beşiktaş'taki ve diğer bombalı saldırılar yani ülkemize bulaşan terör geliyordu.

Bu olaylardan bahsedilirken içimiz kararmıştı ama Murat Bey esprili bir şekilde emniyet birimlerinden elinden geldiği kadar gençlerimize bahsetti, tanıtmaya çalıştı. Konuşmasının sonunda ise aslında daha eğlenceli ve daha zevkli bir proje olduğundan ancak gündemin bunu istenen şekilde aktarılmasına engel olduğundan yakındı. Konferansı gençlerimize kırmızı beyaz Türk bayraklı şapka dağıtarak sonlandırdı.

(Haber: Ahmet UZUNKOL)

YÜRÜ YİĞİDİM İNSANLIK SANA KALMIŞ/ Aydın EDİK

12/A ATT

112 derler bize en çetin yollara baş koymuş,
Gelmiş geçmiş en kutlu yolmuş.
Komuta kontrolden haber mi gelmiş?
Yürü yiğidim insanlık sana kalmış.
Vakaya gideriz yolumuz açık olsun,
Bu kutsal görev hakikati bulsun,
Bir can daha böylelikle kurtulsun,
Yürü yiğidim insanlık sana kalmış.
Bizi gören çekilsin kenara,
Bir can bekler bizi orada,
Olay yeri pek yamandır ama
Yürü yiğidim insanlık sana kalmış.
Yaz kış tanımaz her yerde varız,
En güzel yarınlar için çabalarız,
Elbet bir gün bizde ararız,
Yürü yiğidim insanlık sana kalmış.

ŞEHİDİM

Fazilet Rabia ARIK

O geceni hiç unutmam, şehidim
Vatanına canını feda eyledin
Şanlı, gururlu, şerefli dileklerle
Yürüdün o yoldan sonsuz hayallerle

Doğmuştun bir güz sabahında
Annen yavrum diye bağırma bastığında
İlk annenin kokusu oldu senin huzurunda
Bir umut yeşerdi gözünde elini tuttuğun anda

Ama son nefesinde annen yoktu
Belki de çok istedin, annem sar kollarına dedin
Anne sevgisini vatan topraklarında hissettin
Ömrünü hiç düşünmeden vatanına vadettin

Nereye gittin? Neredesin? Buralar sessiz
Eşin, çocukların bekliyor seni ama ev sensiz
Hiç düşünmedin kendi canını, varını
Hep ata bildin yaşadığın vatanını

Umutlar tükendi, neşeler ürperdi
Kışın kar yağdı, yazın etrafı çiçek döşedi
Gözlerin hüzünden değil, sevinçten kapandığı an
Ulaştın o mertebeye hiç şüphesiz, hayat hüsrana.

YEŞEREN UMUTLAR KÜBRA ÇERİ

Nedendir bilinmez, bugün bir sıkıntı vardı içimde. Bunu nasıl mı anladım? İşte şöyle. Sabahın dördünde bir kâbusla uyanıp bir daha uyuyamadan. Belki de kâbustan etkilendi diye düşünülebilir. Lakin kendimi tanıyordum ve tek sebep kâbus değildi. İşte buna bir de şimşek çakması eklenince sıkıntıma tuz biber oldu.

Sabah sabah, hatta gecenin bir yarısı bundan daha güzel ne olabilirdi ki? Artık uyuyamayacağımı anladığımda yataktan çıktım. Balkona geçip, tabi ki o süre zarfında bir hayli korkarak. Malum bende de paronaya boldu ya. Oraya oturup yağmurun yağışını seyrettim. Kendimi iyi hissetmek adına olumlu şeyler düşünmeye çalıştım. Peki ya başarılı olabildim mi? Tabi ki hayır. O an karşıdaki ağaca bakakaldım. Yeni bir şimşek çakmasıyla baya bir korktum. Tabi o sırada masadaki tabağı düşürmemek olmaz iş değildi. Zaten

paronaya yanında sakarlık da olunca her şey olurdu. Benim bu seslerime uyanan annem kalkıp yanıma geldi.”hayırdır, ne oldu diye sordu.” Bu soruya vereceğim cevap kesinlikle annemi endişelendirecekti. Bu yüzden “bir şey yok anne. Sadece susadım” dedim ve odama geçtim. Lakin uymak ne mümkün. Dışarıda yağan yağmuru öylece seyrediyordum.

En son güneş kızılıklarıyla birlikte doğmasıyla fark ettim uzun bir süre öylece oturduğumu.o an güneşin doğuşu muhteşemdi. Gökyüzü öyle güzel bir hal almıştı ki. Hem de yağmurun yağmasına rağmen. Hani derler ya anlatılmaz yaşanır. Gerçekten öyleydi. İçimdeki sıkıntının nedenini o an anladım. İçimde bir yerlerde olan umudum, son birkaç gündür tükenmişti. Ve ben bunu şu an anlıyordum. Rahatlamak adına, masada bulunan su dolu bardağa uzandım. O sırada bir süre önce kuruyan, çatlamış bir kestane ektiğim saksıyı fark ettim. Hangi ruh haliyle ekim onu bilmiyorum ama ekmişim işte. Şu an baktığımda hayret ettim. Çünkü kestane filizlenmişti.

Günümün geriye kalan kısmı nasıldı diye soracak olursan günüm sıkıntılıydı. Tüm gün aklımda doğan güneş ve kestane vardı. İşte böyle geçti. Uzun ve bir o kadar da yorucu. Şimdi düşünüyorum da olabilir mi diye? Olabiliyormuş. Doğan güneş ve kuru kestanenin yeşermesi bana söylemek istedikleri ”**UMUDUNU KAYBETME. HER KIŞIN BİR BAHARI, HER GECENİN BİR SABAHİ VARDIR.**” Şu an içimde bir mum misali sönen umudumu ateşledim. Yanıyordu artık. Umutsuzluk da neymiş. Artık o mumumun sönmesine hiç izin vermeyecektim. Düşüncelerim umutsuzluğa kaymaya başladığı anda doğan güneşi ve kurumuş kestaneyi düşünüp bana söylediklerini dinleyecektim

İşte bugün de böyle geçti sevgili günlük. Yarından umutluydum artık.

Bir sonraki sayımızda öğretmenlerimizin
ve bütün öğrencilerimizin
çalışmalarını bekliyoruz.

Yeni sayımızda
buluşmak üzere...